

Тамъ ще се напасе телето, и тамъ ще
он си почине, защото он е адъ.
И ще поиде въикитѣ му,
(11) Когато въикитѣ му изсъхнатъ ще се от-
чушатъ;
Женитѣ ще дойдатъ и ще ги изгорятъ;
Защото сѣ неразумни людие;
За то Творецътъ имъ не ще ги пожали,
И създателътъ имъ не ще ги помилва.
(12) Въ онзи день Господь ще отърси
Отъ стремителната рѣка до потокътъ на
Египетъ;
И вий ще се съберете единъ по единъ,
Израилеви синове.
(13) И въ онзи день ще затраби голѣма
траба;
И ще дойдатъ искитаемитѣ въ Ассирий-
ската земя,
И изгоненитѣ въ Египетската земя,
И ще служатъ Господу на свитата гора
въ Иерусалимъ.

ГЛАВА 28.

Горко а на гордливиятъ вѣнецъ на
Ефремовитѣ пияници,
На които белаивната красота е повѣнвалъ
цѣтъ,
Който на върхътъ на тлѣстий долове се
обладаватъ отъ вино!
(2) Ето, отъ Господа единъ крапъкъ и си-
лентъ,
Екато буря съградъ,
Като разорителна вихрушка,
Като буря на силини води прѣбли,
Ще ги хвърли съ рѣката си на земята.
(3) Вѣнецътъ на гордостъта на Ефремовитѣ
пияници
Ще се потопи въ нозѣ,
(4) И повнѣлиятъ цѣтъ, славната имъ
красота,
Който е на върхътъ на тлѣстий долъ,
Ще стане като първоорѣдъ смоква прѣди
лѣтото,
Който щомъ земе въ рака който я види,
поглица я.

(5) Въ онзи день Господь на силитѣ ще е
вѣнецъ на слава,
И корона на красота за остатъкътъ на
людитѣ си,
(6) И духъ на сладба за съдѣланиятъ въ сладба,
И сила за тѣзи които вращатъ, неприяте-
ли до портата му,
(7) Но сѣ тѣ се добъркаха отъ виното,
И заблудиха се отъ сикерата;
Съсвѣщенникъ и пророкъ побъркаха се
отъ сикера,
Потъгнаха се отъ вино,
Заблудиха се отъ сикера;
Побъркаха се въ видѣнието,
Прѣсмяватъ се въ сладбата;
(8) Защото всичкитѣ трапези съскотѣли сѣ
блѣвочъ и съ нечистота;
Нѣма чисто мѣсто,
(9) Кого ще научи на знаиане?
И кого ще направи да разумѣе поуучение?
Отбегнитѣ отъ мѣло ли?
Отлаченитѣ отъ съсѣди ли?
(10) Защото заповѣдъ има върхъ заповѣдъ,
Заповѣдъ върхъ заповѣдъ,
Правило върхъ правило, правило върхъ
правило,
Тукъ малко, тамъ малко.
(11) Нанстина съзъ гативни устни си съ другъ
чезитѣ етерпато;
Ще говори на тѣзи людие
(12) Той който бѣ имъ рѣкъ: а отомъ
Тая е почивката съ която да успокои-
те утруденитѣ,
И тая е отрадата;
Но тѣ не рачиха да слушатъ,
(13) И тѣ, словото Господне, ще стане за
омъ адъ отъ тяхъ;
Заповѣдъ върхъ заповѣдъ, заповѣдъ
върхъ заповѣдъ,
Правило върхъ правило, правило върхъ
правило,
Тукъ малко, тамъ малко;
За да ходятъ, и да паднатъ възвѣтъ, и
да се съкрушатъ,
И да се въиримчатъ, и да се хванятъ.
(14) За то слушайте словото Господне,
вий челоуци прѣсмятели,

Виж. Гл. 17; 2.
32; 14.

Втор. 32; 28; Гл.
1; 3; Иер. 8; 7.

Втор. 32; 18; Гл.

43; 1, 7. 44; 2, 21, 24.

Гл. 2; 11; 9; 14.

Мат. 24; 31. Отк.

11; 15; 20; 11; 4

Ст. 3.

Ст. 4, 9; 3; 4; 11; 2

Гл. 30; 30; 1; 1; 1; 1

13; 11; 1; 1; 1; 1

Ст. 1, 2; 3; 4; 11; 2

Ст. 10; 1; 1; 1; 1

Прит. 20; 1; 1; 1

14; 11; 1; 1; 1; 1

Гл. 56; 10; 12; 1; 1

Иер. 6; 10; 1; 1; 1

1 Кор. 14; 21; 9; 2